

در حال حاضر امکان خاصی برای ایجاد ایندکس منحصر به فرد در EF First Code وجود ندارد، برای این کار راه‌های زیادی وجود دارد مانند [پست](#) قبلی آقای نصیری، در این آموزش از Data Annotation و یا همان Attribute هایی که بالای Property های مدل‌ها قرار می‌دهیم، مانند کد زیر :

```
public class User
{
    public int Id { get; set; }

    [Unique]
    public string Email { get; set; }

    [Unique("MyUniqueIndex",UniqueIndexOrder.ASC)]
    public string Username { get; set; }

    [Unique(UniqueIndexOrder.DESC)]
    public string PersonalCode{ get; set; }

    public string Password { get; set; }
    public string FirstName { get; set; }
    public string LastName { get; set; }
}
```

همانطور که در کد بالا می‌بینید با استفاده از Attribute Unique ایندکس منحصر به فرد آن در دیتابیس ساخته خواهد شد. ابتدا یک کلاس برای Attribute Unique به صورت زیر ایجاد کنید :

```
using System;

namespace SampleUniqueIndex
{
    [AttributeUsage(AttributeTargets.Property, Inherited = false, AllowMultiple = false)]
    public class UniqueAttribute : Attribute
    {
        public UniqueAttribute(UniqueIndexOrder order = UniqueIndexOrder.ASC) {
            Order = order;
        }
        public UniqueAttribute(string indexName,UniqueIndexOrder order = UniqueIndexOrder.ASC)
        {
            IndexName = indexName;
            Order = order;
        }
        public string IndexName { get; private set; }
        public UniqueIndexOrder Order { get; set; }
    }

    public enum UniqueIndexOrder
    {
        ASC,
        DESC
    }
}
```

در کد بالا یک Enum برای مرتب سازی ایندکس به دو صورت صعودی و نزولی قرار دارد، همانند کد ابتدای آموزش که مشاهده می‌کنید امکان تعریف این Attribute به سه صورت امکان دارد که به صورت زیر می‌باشد:

1. ایجاد Attribute بدون هیچ پارامتری که در این صورت نام ایندکس با استفاده از نام جدول و آن فیلد ساخته خواهد شد :
2. نامی برای ایندکس انتخاب کنید تا با آن نام در دیتابیس ذخیره شود، در این حالت مرتب سازی آن هم به صورت صعودی می‌باشد.
3. در حالت سوم شما ضمن وارد کردن نام ایندکس مرتب سازی آن را نیز وارد می‌کنید.

بعد از کلاس Attribute حالا نوبت به کلاس اصلی میرسد که به صورت زیر می‌باشد:

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.ComponentModel;
using System.ComponentModel.DataAnnotations.Schema;
using System.Data.Entity;
using System.Data.Entity.Infrastructure;
using System.Data.Metadata.Edm;
using System.Linq;
using System.Reflection;

namespace SampleUniqueIndex
{
    public static class DbContextExtension
    {
        {
            private static BindingFlags PublicInstance = BindingFlags.Public | BindingFlags.Instance |
            BindingFlags.FlattenHierarchy;

            public static void ExecuteUniqueIndexes(this DbContext context)
            {
                var tables = GetTables(context);
                var query = "";
                foreach (var dbSet in GetDbSets(context))
                {
                    var entityType = dbSet.PropertyType.GetGenericArguments().First();
                    var table = tables[entityType.Name];
                    var currentIndexes = GetCurrentUniqueIndexes(context, table.TableName);
                    foreach (var uniqueProp in GetUniqueProperties(context, entityType, table))
                    {
                        var indexName = string.IsNullOrEmpty(uniqueProp.IndexName) ?
                            "IX_Unique_" + uniqueProp.TableName + "_" + uniqueProp.FieldName :
                            uniqueProp.IndexName;

                        if (!currentIndexes.Contains(indexName))
                        {
                            query += "ALTER TABLE [" + table.TableSchema + "].[" + table.TableName + "] ADD
                            CONSTRAINT [" + indexName + "] UNIQUE ([" + uniqueProp.FieldName + "] " + uniqueProp.Order + "); ";
                        }
                        else
                        {
                            currentIndexes.Remove(indexName);
                        }
                    }
                    foreach (var index in currentIndexes)
                    {
                        query += "ALTER TABLE [" + table.TableSchema + "].[" + table.TableName + "] DROP
                        CONSTRAINT " + index + "; ";
                    }

                    if (query.Length > 0)
                        context.Database.ExecuteNonQuery(query);
                }

                private static List<string> GetCurrentUniqueIndexes(DbContext context, string tableName)
                {
                    var sql = "SELECT CONSTRAINT_NAME FROM INFORMATION_SCHEMA.TABLE_CONSTRAINTS where
                    table_name = '"
                        + tableName + "' and CONSTRAINT_TYPE = 'UNIQUE'";
                    var result = context.Database.SqlQuery<string>(sql).ToList();
                    return result;
                }

                private static IEnumerable<PropertyDescriptor> GetDbSets(DbContext context)
                {
                    foreach (PropertyDescriptor prop in TypeDescriptor.GetProperties(context))
                    {
                        var notMapped = prop.GetType().GetCustomAttributes(typeof(NotMappedAttribute), true);
                        if (prop.PropertyType.Name == typeof(DbSet<>).Name && notMapped.Length == 0)
                            yield return prop;
                    }
                }

                private static List<UniqueProperty> GetUniqueProperties(DbContext context, Type entity,
                TableInfo tableInfo)
                {
                    var indexedProperties = new List<UniqueProperty>();
                    var properties = entity.GetProperties(PublicInstance);
                    var tableName = tableInfo.TableName;
                    foreach (var prop in properties)
                    {

```

```

        if (!prop.PropertyType.IsValueType && prop.PropertyType != typeof(string)) continue;

        UniqueAttribute[] uniqueAttributes =
        (UniqueAttribute[])prop.GetCustomAttributes(typeof(UniqueAttribute), true);
        NotMappedAttribute[] notMappedAttributes =
        (NotMappedAttribute[])prop.GetCustomAttributes(typeof(NotMappedAttribute), true);
        if (uniqueAttributes.Length > 0 && notMappedAttributes.Length == 0)
        {
            var fieldName = GetFieldName(context, entity, prop.Name);
            if (fieldName != null)
            {
                indexedProperties.Add(new UniqueProperty
                {
                    TableName = tableName,
                    IndexName = uniqueAttributes[0].IndexName,
                    FieldName = fieldName,
                    Order = uniqueAttributes[0].Order.ToString()
                });
            }
        }
    }
    return indexedProperties;
}
private static Dictionary<string, TableInfo> GetTables(DbContext context)
{
    var tablesInfo = new Dictionary<string, TableInfo>();
    var metadata = ((ObjectContextAdapter)context).ObjectContext.MetadataWorkspace;
    var tables = metadata.GetItemCollection(DataSpace.SSpace)
        .GetItems<EntityContainer>()
        .Single()
        .BaseEntitySets
        .OfType<EntitySet>()
        .Where(s => !s.MetadataProperties.Contains("Type")
            || s.MetadataProperties["Type"].ToString() == "Tables");
    foreach (var table in tables)
    {
        var tableName = table.MetadataProperties.Contains("Table")
            && table.MetadataProperties["Table"].Value != null
            ? table.MetadataProperties["Table"].Value.ToString()
            : table.Name;
        var tableSchema = table.MetadataProperties["Schema"].Value.ToString();
        tablesInfo.Add(tableName, new TableInfo
        {
            EntityName = table.Name,
            TableName = tableName,
            TableSchema = tableSchema,
        });
    }

    return tablesInfo;
}
public static string GetFieldName(DbContext context, Type entityModel, string propertyName)
{
    var metadata = ((ObjectContextAdapter)context).ObjectContext.MetadataWorkspace;
    var osMembers = metadata.GetItem<EntityType>(entityModel.FullName,
DataSpace.OSpace).Properties;
    var ssMembers = metadata.GetItem<EntityType>("CodeFirstDatabaseSchema." + entityModel.Name,
DataSpace.SSpace).Properties;

    if (!osMembers.Contains(propertyName)) return null;

    var index = osMembers.IndexOf(osMembers[propertyName]);
    return ssMembers[index].Name;
}

internal class UniqueProperty
{
    public string TableName { get; set; }
    public string FieldName { get; set; }
    public string IndexName { get; set; }
    public string Order { get; set; }
}
internal class TableInfo
{
    public string EntityName { get; set; }
    public string TableName { get; set; }
    public string TableSchema { get; set; }
}
}
}

```

در کد بالا با استفاده از [Extension Method](#) برای کلاس DbContext یک متد با نام ExecuteUniqueIndexes ایجاد می‌کنیم تا برای ایجاد ایندکس‌ها در دیتابیس از آن استفاده کنیم.
روند اجرای کلاس بالا به صورت زیر می‌باشد:
در ابتدای متد ExecuteUniqueIndexes():

```
public static void ExecuteUniqueIndexes(this DbContext context)
{
    var tables = GetTables(context);
    ...
}
```

با استفاده از متد GetTables() ما تمام جداول ساخته توسط دیتابیس توسط DbContext را گرفته:

```
private static Dictionary<string, TableInfo> GetTables(DbContext context)
{
    var tablesInfo = new Dictionary<string, TableInfo>();
    var metadata = ((ObjectContextAdapter)context).ObjectContext.MetadataWorkspace;
    var tables = metadata.GetItemCollection(DataSpace.SchemaSpace)
        .GetItems<EntityContainer>()
        .Single()
        .BaseEntitySets
        .OfType<EntitySet>()
        .Where(s => !s.MetadataProperties.Contains("Type")
            || s.MetadataProperties["Type"].ToString() == "Tables");
    foreach (var table in tables)
    {
        var tableName = table.MetadataProperties.Contains("Table")
            && table.MetadataProperties["Table"].Value != null
            ? table.MetadataProperties["Table"].Value.ToString()
            : table.Name;
        var tableSchema = table.MetadataProperties["Schema"].Value.ToString();
        tablesInfo.Add(table.Name, new TableInfo
        {
            EntityName = table.Name,
            TableName = tableName,
            TableSchema = tableSchema,
        });
    }
    return tablesInfo;
}
```

با استفاده از [این طریق](#) چنانچه کاربر نام دیگری برای هر جدول در نظر بگیرد مشکلی ایجاد نمی‌شود و همینطور Schema جدول نیز گرفته می‌شود، سه مشخصه نام مدل و نام جدول و Schema جدول در کلاس TableInfo قرار داده می‌شود و در انتها تمام جداول در یک Collection قرار داده می‌شوند و به عنوان خروجی متد استفاده می‌شوند.
بعد از آنکه نام جداول متناظر با نام مدل آنها را در اختیار داریم نوبت به گرفتن تمام DbSet‌ها در DbContext می‌باشد که با استفاده از متد GetDbSets():

```
public static void ExecuteUniqueIndexes(this DbContext context)
{
    var tables = GetTables(context);
    var query = "";
    foreach (var dbSet in GetDbSets(context))
    {
        ....
    }
}
```

در این متد چنانچه Property دارای Attribute NotMapped باشد در لیست خروجی متد قرار داده نمی‌شود.
سپس داخل چرخه DbSet‌ها نوبت به گرفتن ایندکس‌های موجود با استفاده از متد GetCurrentUniqueIndexes() برای این مدل می‌باشد تا از ایجاد دوباره آن جلوگیری شود و البته اگر ایندکس‌هایی را در مدل تعریف نکرده باشید از دیتابیس حذف شوند.

```
public static void ExecuteUniqueIndexes(this DbContext context)
{
    ...
}
```

```

foreach (var dbSet in GetDbSets(context))
{
    var entityType = dbSet.PropertyType.GetGenericArguments().First();
    var table = tables[entityType.Name];
    var currentIndexes = GetCurrentUniqueIndexes(context, table.TableName);
}
}

```

بعد از آن نوبت به گرفتن Property های دارای Attribute Unique می باشد که این کار نیز با استفاده از متد `GetUniqueProperties()` انجام خواهد شد.

در متد `GetUniqueProperties()` چند شرط بررسی خواهد شد از جمله اینکه Property از نوع Value Type باشد و نه یک کلاس سپس Attribute NotMapped را نداشته باشد و بعد از آن می بایست نام متناظر با آن Property را در دیتابیس به دست بیاوریم برای این کار از متد `GetFieldName()` استفاده می کنیم:

```

public static string GetFieldName(DbContext context, Type entityType, string propertyName)
{
    var metadata = ((ObjectContextAdapter)context).ObjectContext.MetadataWorkspace;
    var osMembers = metadata.GetItem<EntityType>(entityModel.FullName,
    DataSpace.OSpace).Properties;
    var ssMembers = metadata.GetItem<EntityType>("CodeFirstDatabaseSchema." + entityType.Name,
    DataSpace.SSpace).Properties;

    if (!osMembers.Contains(propertyName)) return null;

    var index = osMembers.IndexOf(osMembers[propertyName]);
    return ssMembers[index].Name;
}

```

برای این کار با استفاده از `MetadataWorkspace` در `DbContext` دو لیست `OSpace` و `SSpace` استفاده می کنیم که در ادامه در مورد این گونه لیست ها بیشتر توضیح می دهیم , سپس با استفاده از `Member` های این دو لیست و ایندکس های متناظر در این دو لیست نام متناظر با Property را در دیتابیس پیدا خواهیم کرد, البته یک نکته مهم هست چنانچه برای فیلدهای دیتابیس `OrderColumn` قرار داده باشید دو لیست `Member` ها از نظر ایندکس متناظر متفاوت خواهند شد پس در نتیجه ایندکس به اشتباه بر روی یک فیلد دیگر اعمال خواهد شد.

لیست ها در `MetadataWorkspace`:

1. `CSpace` : این لیست شامل آبجکت های `Conceptual` از مدل های شما می باشد تا برای Mapping دیتابیس با مدل های شما مانند تبدیلی این بین عمل کند.

2. `OSpace` : این لیست شامل آبجکت های مدل های شما می باشد.

3. `SSpace` : این لیست نیز شامل آبجکت های مربوط به دیتابیس از مدل های شما می باشد

4. `CSSpace` : این لیست شامل تنظیمات Mapping بین دو لیست `OSpace` و `CSpace` می باشد.

5. `OCSpace` : این لیست شامل تنظیمات Mapping بین دو لیست `OSpace` و `CSpace` می باشد.

روند Mapping مدل های شما از `OSpace` شروع شده و به `SSpace` ختم میشود که سه لیست دیگر شامل تنظیماتی برای این کار می باشند.

و حالا در متد اصلی `ExecuteUniqueIndexes()` ما کوئری مورد نیاز برای ساخت ایندکس ها را ساخته ایم.

حال برای استفاده از متد `ExecuteUniqueIndexes()` می بایست در متد `Seed` آن را صدا بزنیم تا کار ساخت ایندکس ها شروع شود, مانند کد زیر:

```

protected override void Seed(myDbContext context)
{
    // This method will be called after migrating to the latest version.

    // You can use the DbSet<T>.AddOrUpdate() helper extension method
    // to avoid creating duplicate seed data. E.g.
    //
    // context.People.AddOrUpdate(
    //     p => p.FullName,
    //     new Person { FullName = "Andrew Peters" },
    //     new Person { FullName = "Brice Lambson" },

```

```
//      new Person { FullName = "Rowan Miller" }  
//    );  
//  
context.ExecuteUniqueIndexes();  
}
```

چند نکته برای ایجاد ایندکس منحصر به فرد وجود دارد که در زیر به آنها اشاره می‌کنیم:

1. فیلدهای متنی باید حداکثر تا 350 کاراکتر باشند تا ایندکس اعمال شود.
2. همانطور که بالاتر اشاره شد برای فیلدهای دیتابیس OrderColumn اعمال نکنید که علت آن در بالا توضیح داده شد

دانلود فایل پروژه:

[Sample_UniqueIndex.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: rahimi

تاریخ: ۱۶:۳۲ ۱۳۹۱/۰۹/۲۳

سلام ممنون از آموزش‌های خوبتون
می‌خواستم خواهش کنم ازتون مثال هایی که توضیح دادید را فایلشو هم قرار بدید تا بتونیم استفاده کنیم
ممنون

نویسنده: پدرام جباری

تاریخ: ۹:۲۷ ۱۳۹۱/۰۹/۲۴

سلام
خواهش می‌کنم
فایل پروژه به انتهای آموزش اضافه شد.

نویسنده: آرش مصیر

تاریخ: ۱۶:۰۶ ۱۳۹۲/۰۲/۰۴

با تشکر از سایت خوبتون من چند ماه پیش به این مشکل بر خورده بودم و در متد Seed مربوط به Context مستقیما اسکریپت ساخت ایندکس رو گذاشته بودم حالا می‌خوام از روشی که گفتید استفاده کنم

نویسنده: اکبر

تاریخ: ۲۱:۱۰ ۱۳۹۲/۰۷/۱۲

با سلام.
وقتی از این اتریبیوت بر روی پراپرتی email استفاده میکنم، و چون مقدار این فیلد الزامی نیست، وقتی کاربر این فیلد را خالی بگذارد خطای زیر را دریافت میکنم.

```
Violation of UNIQUE KEY constraint 'IX_Unique_Members_Email'. Cannot insert duplicate key in object 'dbo.Members'
```

با تشکر.

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۲۱:۲۸ ۱۳۹۲/۰۷/۱۲

از چه دیتابیسی استفاده می‌کنید؟ اگر SQL Server است که تا قبل از نگارش 2008 آن چنین اجازه‌ای رو به شما نمی‌ده تا یک فیلد منحصر بفرد نال پذیر داشته باشید. اگر 2008 به بعد است، باید ایندکس فیلتر شده برای اینکار تعریف کنید. مثلاً:

```
create unique nonclustered index idx on dbo.DimCustomer(emailAddress)
where EmailAddress is not null;
```

اطلاعات بیشتر [اینجا](#) و [اینجا](#)

بر همین مبنا باید قسمت ADD CONSTRAINT متد ExecuteUniqueIndexes را در صورت نیاز بازنویسی کنید.

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۲۳:۱۳ ۱۳۹۲/۱۲/۲۷

یک نکته‌ی تکمیلی

از EF 6.1 [به بعد](#) ، دیگر نیازی به این مطلب نیست. تعریف ایندکس [به صورت توکار میسر شده است](#) .

✱ Add Note

می‌خواهیم با تغییر [jQuery Image Annotation](#) این پلاگین و برای asp.net استفاده کنیم

ایجاد دیتابیس

ابتدا یک دیتابیس به نام Coordinates ایجاد کنید و سپس جدول زیر رو ایجاد کنید

```
USE [Coordinates]
GO
CREATE TABLE [dbo].[Coords2](
  [top] [int] NULL,
  [left] [int] NULL,
  [width] [int] NULL,
  [height] [int] NULL,
  [text] [nvarchar](50) NULL,
  [id] [uniqueidentifier] NULL,
  [editable] [bit] NULL
) ON [PRIMARY]
GO
```

ایجاد کلاس Coords برای خواندن و ذخیره اطلاعات

```
public class Coords
{
    public string top;
    public string left;
    public string width;
    public string height;
    public string text;
    public string id;
    public string editable;

    public Coords(string top, string left, string width, string height, string text, string id, string
editable)
    {
        this.top = top;
        this.left = left;
        this.width = width;
        this.height = height;
        this.text = text;
        this.id = id;
        this.editable = editable;
    }
}
```

فرم اصلی برنامه شامل 3 وب سرویس به شرح زیر می باشد

1-GetDynamicContext

این متد در زمان لود اطلاعات از دیتابیس استفاده می شود (وقتی که postback صورت می گیرد)

```
[WebMethod]
public static List<Coords> GetDynamicContext(string entryId, string entryName)
{
    List<Coords> CoordsList = new List<Coords>();

    string connect = "Connection String";
    using (SqlConnection conn = new SqlConnection(connect))
    {
        string query = "SELECT [top], [left], width, height, text, id, editable FROM Coords2";
        using (SqlCommand cmd = new SqlCommand(query, conn))
        {
            conn.Open();
            using (SqlDataReader reader=cmd.ExecuteReader())
            {
                while (reader.Read())
                {
                    CoordsList.Add(new Coords(reader["top"].ToString(), reader["left"].ToString(),
reader["height"].ToString(),
                    reader["width"].ToString(),
                    reader["text"].ToString(), reader["id"].ToString(),
                    reader["editable"].ToString()));
                }
            }
            conn.Close();
        }
    }

    return CoordsList;
}
```

DeleteCoords و SaveCoords- 2,3

این دو متد هم واسه ذخیره و حذف می باشند که نکته خاصی ندارند و خودتون بهینه اش کنید (در فایل ضمیمه موجودند)

تغییر فایل jquery.annotate.js جهت فراخوانی وب سرویس ها

فقط لازمه که سه قسمت زیر رو در فایل اصلی تغییر بدید

```
$.fn.annotateImage.ajaxLoad = function (image) {
    ///<summary>
    ///Loads the annotations from the "getUrl" property passed in on the
    /// options object.
    ///</summary>

    $.ajax({
        type: "POST",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        url: "Default.aspx/GetDynamicContext",
        data: "{ 'entryId': '" + 1 + "', 'entryName': '" + 2 + "'" },",
        dataType: "json",
        success: function (msg) {
            image.notes = msg.d;
            $.fn.annotateImage.load(image);
        }
    });
};
```

```
$.fn.SaveCoords = function (note) {
    $.ajax({
        type: "POST",
        contentType: "application/json; charset=utf-8",
        url: "Default.aspx/SaveCoords",
        data: "{ 'top': '" + note.top + "', 'left': '" + note.left + "', 'width': '" + note.width +
        "', 'height': '" + note.height + "', 'text': '" + note.text + "', 'id': '" + note.id + "', 'editable': '" +
        note.editable + "'" },",
        dataType: "json",
        success: function (msg) {
            note.id = msg.d;
        }
    });
};
```

```
$.fn.annotateView.prototype.edit = function () {
    ///<summary>
    ///Edits the annotation.
    ///</summary>
    if (this.image.mode == 'view') {
        this.image.mode = 'edit';
        var annotation = this;
        // Create/prepare the editable note elements
        var editable = new $.fn.annotateEdit(this.image, this.note);
        $.fn.annotateImage.createSaveButton(editable, this.image, annotation);
        // Add the delete button
        var del = $('<a>حذف</a>');
        del.click(function () {
            var form = $('#image-annotate-edit-form form');
            $.fn.annotateImage.appendPosition(form, editable)
            if (annotation.image.useAjax) {
```

```
$.ajax({
    type: "POST",
    contentType: "application/json; charset=utf-8",
    url: "Default.aspx/DeleteCoords",
    //                                url: annotation.image.deleteUrl,
    //                                data: form.serialize(),
    data: '{"id': '"' + editable.note.id + '"}',
    dataType: "json",
    success: function (msg) {
        //                                image.notes = msg.d;
        //                                $.fn.annotateImage.load(image);
    },
    error: function (e) { alert("An error occurred deleting that note.") }
});

}

annotation.image.mode = 'view';
editable.destroy();
annotation.destroy();
});

editable.form.append(del);
$.fn.annotateImage.createCancelButton(editable, this.image);
}

};
```

این پروژه شامل یه سری فایل css هم هست که می‌تونید کل پروژه رو از [اینجا](#) دانلود کنید

نظرات خوانندگان

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۳/۱۷ ۰:۲۲

ضمن تشکر، فقط نکته استفاده از [JSON.stringify](#) در حین کار با jQuery Ajax رو بهتره اعمال کنید تا در دراز مدت و حالت‌های مختلف ورودی به مشکل برنخورید. به صورت خلاصه اطلاعات ارسالی رو جمع‌نزد و تبدیل به رشته نکنید. یک [شیء کامل](#) درست کنید و اجازه بدید JSON.stringify اون رو تبدیل کنه.

نویسنده: یزدان
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۳/۱۸ ۱۰:۳۵

اگر متدهای وب سرویس رو درون صفحاتی قرار بدیم که نیاز به لاگین کردن و احراز هویت جهت دسترسی به آنها باشد، آیا میتوان متدهای وب سرویس رو خارج از اون صفحات فراخوانی نمود؟
چه تضمینی وجود دارد که در خارج از صفحات با سطح دسترسی (حداقل لاگین) وب سرویسها فراخوانی نشوند؟
به نظر شما MS AJAX کارش به پایان رسیده؟
تشکر

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۲/۰۳/۱۸ ۱۰:۵۴

- اگر دقت کرده باشید در کدهای فوق این متدها استاتیک تعریف شدن، یعنی مراحل چرخه طول عمر یک صفحه به آنها اعمال نشده و اصلا جزئی از مباحث اعتبارسنجی صفحه جاری لحاظ نخواهند شد.
- در وب فرمها استفاده از وب متدها یک روش برای کار با jQuery Ajax است. روش دوم استفاده از Generic handler ها و فایل‌های ashx است. در این موارد به علت استاتیک نبودن handlerهای تولیدی، می‌شود همه نوع اعتبارسنجی رو اعمال کرد اعم از روش Forms Authentication مثلا توسط context.Request.IsAuthenticated یا حتی روش منسوخ شده استفاده از سشنها برای اعتبارسنجی با پیاده سازی IRequiresSessionState.
- در مطلب فوق اصلا از MS Ajax استفاده نشده. اون هم جایگاه خودش رو در کاربردهای خاص خودش دارد.

ابتدا کلاس زیر را در نظر بگیرید:

```
public class UserVM
{
    public string Name { get; set; }
    public bool Gender { get; set; }
    public string Soldier { get; set; }
}
```

قصد داریم یک سری اعتبار سنجی را بر روی خصوصیات کلاس فوق ایجاد کنیم. می‌خواهیم اگر کاربر جنسیت مرد را انتخاب کرد، حتما مقداری برای فیلد محل خدمت خود که در این کلاس Soldier می‌باشد، انتخاب کند. شاید انتخاب اول برای انجام چنین کاری، کنترل کردن آن در سمت کاربر با استفاده از جاوا اسکریپت باشد که می‌بایست یک رویداد را برای چک باکس جنسیت تعریف کنیم و بر اساس اینکه مرد انتخاب شده یا زن، ادامه کار را انجام دهیم.

روش اول: نوشتن یک کلاس سفارشی برای اعتبار سنجی کلاس فوق

```
public class SoldierValidation : ValidationAttribute
{
    public override bool IsValid(object value)
    {
        UserVM app = value as UserVM ;
        if (app.Gender && app.Soldier.Length==0)
        {
            ErrorMessage = "لطفا محل خدمت را وارد نمایید";
            return false;
        }
        return true;
    }
}
```

و سپس اعمال به کلاس مورد نظر همانند زیر :

```
[SoldierValidation]
public class UserVM
{
    public string Name { get; set; }
    public bool Gender { get; set; }
    public string Soldier { get; set; }
}
```

تا اینجا کار، اگر کاربر از DropDown و یا RadioButton، آقا را انتخاب کرده باشد و View مورد نظر را برای Update و یا Insert ارسال کند، با خطای «لطفا محل خدمت را وارد نمایید» مواجه خواهد شد. تا به اینجا به مقصود مورد نظرمان رسیدیم.

روش دوم

لازم نیست چرخ رو دوباره اختراع کنید (البته در بعضی مواقع لازم است)

استفاده از MVC Foolproof:

“Foolproof” یک سری Annotation هایی را در اختیار شما قرار می‌دهد که با استفاده از آنها می‌توانید اعتبار سنجی‌های شرطی را انجام دهید؛ دقیقا همانند کاری که در بالا برای آن یک Validation سفارشی نوشتیم. البته Foolproof فقط به این مورد ختم نمی‌شود. در ادامه با چند مورد از آنها آشنا خواهیم شد.

ابتدا از طریق NuGet اقدام به نصب Foolproof نمایید:

```
PM> Install-Package foolproof
```

سپس اینبار همان مثال خود را با FoolPfoof انجام می‌دهیم:

```
public class UserVM
{
    public string Name { get; set; }
    public bool Gender { get; set; }
    [RequiredIfTrue("Gender ")]
    public string Soldier { get; set; }
}
```

با استفاده از RequiredIfTrue دقیقاً به همان مقصود خواهیم رسید که از ورودی، اسم فیلدی را می‌گیرد که می‌خواهیم آن را چک کنیم.

حال بپردازیم به چندین Annotation دیگر که در Foolproof وجود دارند:
GreatThan: همانطور که از نام آن پیداست، برای موقعی که می‌خواهیم این فیلد بزرگتر از فیلد مورد نظرمان باشد:

```
public class EventViewModel
{
    public string Name { get; set; }
    public DateTime Start { get; set; }

    [Required]
    [GreaterThanOrEqual("Start")]
    public DateTime End { get; set; }
}
```

جهت آشنایی بیشتر، در ادامه فقط لیست Annotation‌های موجود در این پکیج قرار داده شده است.

```
[Is]
[EqualTo]
[NotEqualTo]
[GreaterThan]
[LessThan]
[GreaterThanOrEqual]
[LessThanOrEqual]
```

9

```
[RequiredIf]
[RequiredIfNot]
[RequiredIfTrue]
[RequiredIfFalse]
[RequiredIfEmpty]
[RequiredIfNotEmpty]
[RequiredIfRegexMatch]
[RequiredIfNotRegexMatch]
```

نظرات خوانندگان

نویسنده: مرتضی

تاریخ: ۱۳۹۴/۰۳/۱۶ ۱۲:۳۸

تشکر از مطلبتون

foolproof خیلی وقته بروزرسانی نشده

بهبتره از <https://github.com/JeremySkinner/FluentValidation> استفاده کرد